

Ἦτον συνήθεια, ἐὰν ἐγένετο καμμία γυναῖκα πόρνη τὴν ἐξόριζαν ἀπὸ τὴν πόλιν· τὸ αὐτὸ ἐγίνετο καὶ εἰς τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας.

Συνήθεια ἦτον ὅτε ἐγίνοντο ἐμπορικαὶ συντροφίαι, δὲν ἐγίνοντο δι' ἐγγράφων, ἀλλ' οὔτε ἐπὶ τῆς διανύσεώς (sic) των.

Ὅλαι αὐταὶ αἱ συνήθειαι ἐπεκράτησαν πρὸ χρόνων καὶ εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ χωρία, ἐκτὸς τῆς συνηθείας τοῦ κρασιοῦ, ἣτις ἐπεκράτησε πρὸ τριάκοντα πέντε χρόνων· ὅλαι αὐταὶ αἱ συνήθειαι δὲν ἦτον γραπταί.

Τῇ α'. Μαΐου 1833 ἐν Ἀργεῖ

Εὐπειθεσιάτῃ ὑπηρεσίᾳ

τοῦ Εἰρηνοδικείου

(Τ. Σ.) Νικόλαος Ζεγκίνης

24- ΚΡΑΝΙΔΙΟΝ

Ἀρ. 1063.

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Βασιλικὴν Γραμμ.

Κρανίδιον τὴν 19 Ἰουνίου 1833

Ἡ Δημογεροντία Κρανιδίου

Πληροφορεῖται ἡ Γραμματεία αὕτη κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀπὸ 22 Μαρτίου ὑπ' ἀρ. 330 τοῦ παρόντος ἔτους ἐγγράφου της περὶ τῶν ἐν τῶν ἐν τῇ ὁκτὼ ζητημάτων ὅτι εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἐπικρατοῦσιν αἱ τοπικαὶ συνήθειαι ὡς ἐφεξῆς.

Περὶ κληρονομίας

Πληροφορίαι περὶ τοῦ πρώτου Ζητήματος.

Αἱ τοπικαὶ συνήθειαι εἶναι σύμφωνα μὲ τὸν νόμον.

Τοῦ Β' Ζητήματος.

Ἡ τοπικὴ συνήθεια τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀποκλείει τὸ δικαίωμα τῶν γονέων τοῦ νὰ μεταθέτουν, ἂν θέλουν, ὅλην τὴν περιουσίαν των ἢ μέρος αὐτῆς εἰς ἄλλους συγγενεῖς μακρυνότερους, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης χρεωστοῦν ν' ἀφήσωσιν εἰς τὰ τέκνα των ὅλην των τὴν περιουσίαν.

Τοῦ Γ'. Δ'. καὶ Ε'. Ζητήματος.

Αἱ τοπικαὶ συνήθειαι τῆς ἐπαρχίας ταύτης συμφωνοῦσι ἀπαραβάτως κατὰ τὸν νόμον.

Τοῦ ς' Ζητήματος.

Περὶ προικός.

Ἡ τοπικὴ συνήθεια δὲν συγχωρεῖ εἰς τὴν ὑπανδρευθεῖσαν γυναῖκα νὰ καταβάλλῃ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων της τὴν ὁποίαν ἔλαβε προῖκαν εἰς τὴν κοινὴν

συνεισφορὰν τῆς κληρονομίας καὶ νὰ μοιράσῃ ἐξ ἴσου μὲ τὰ ἀδέλφια τὴν κληρονομίαν ταύτην, ἀλλὰ τὴν ὑποχρεώνει νὰ εὐχαριστηθῇ εἰς μόνην τὴν προῖκαν τῆς.

Τοῦ Ζ' Ζητήματος.

Ἄν ἡ θυγάτηρ ὑπανδρευθῇ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων τῆς, ἡ τοπικὴ συνήθεια δὲν τῆς συγχωρεῖ νὰ λαμβάνῃ μερίδιον τῆς πατρικῆς κληρονομίας, ἀλλ' ὑποχρεώνει τοὺς ἀδελφούς τῆς νὰ τὴν προικίσωσι ἀναλόγως τῆς καταστάσεώς των.

Τὸ Η' Ζητήματος.

Ἡ προῖξ μὲν χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τῶν μερῶν θεωρεῖται ὡς κτῆμα ἀνεκποίητον, ὅταν ὁμως εἶναι ἡ συγκατάθεσις τῶν δύο ἐκτίθεται εἰς ἐκποίησιν.

Σημ. Ἡ τοπικὴ συνήθεια τῆς ἐπαρχίας ταύτης δὲν συγχωρεῖ εἰς τὰς θυγατέρας νὰ λάβωσι ποσῶς μερίδιον ἀπὸ τὴν περιουσίαν τῶν γονέων (ὅταν ἔχωσι υἱοὺς) εἴτε ζώντων εἴτε ἀποθανόντων, ἀλλ' ὑποχρεώνει τοὺς ἀδελφούς των νὰ τὰς προικίσωσι, ἂν καὶ οἱ γονεῖς δὲν ἔχουσι περιουσίαν νὰ ἀφήσωσι εἰς τοὺς υἱοὺς ἢ πολλὰ ὀλίγην.

Αἱ τοπικαὶ συνήθειαι αὗται ἐπικρατοῦσιν εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ ἀμνημονεύτους χρόνους καὶ ἐκτείνονται εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν.

Οἱ Δημογέροντες

(Τ. Σ.) Π. Παπαϊωάννου Κ. Ι. Μήλησις Γ. Γκίκας (·)

25- ΠΡΑΣΤΟΣ¹

Ἀριθ. 291

παρ. 4 Ἰουνίου 1833
ἀρ. παρ. 323

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σ. Γραμματείαν
τῆς Ἐπικρατείας.

Λαβόντες οἱ ὑποφαινόμενοι τὴν ἐπ' ἀριθ. 330: Ἐγκύκλιον ἀφορῶσαν τὴν ζήτησιν τῶν περὶ κληρονομίας καὶ προικὸς τοπικῶν Συνηθειῶν συνήλθομεν μετὰ τῶν προκριτοτέρων καὶ εἰδημονεστέρων τῆς Ἐπαρχίας ταύτης εἰς τὴν συζήτησιν τούτων, τὰς ὁποίας καὶ συντάξαντες ὡς ἐφεξῆς μετὰ πλειοτέρας ἀκριβείας διευθύνομεν πρὸς τὴν Σ. ταύτην Γραμματείαν.

Συνηθείας τοπικὰς ἀφορῶσας τὸ περὶ κληρονομίας καὶ προικὸς.

Ζήτημα 1^{ον}

Ἀποθανόντως τῶν γονέων ἀδιαθέτων ἡ τοπικὴ συνήθεια ἀποκαθιστᾷ τελείους

¹ Δημοσιεύεται ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, ἀνευρεθέντος ἐπ' ἐμοῦ εἰς τὰ Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους.

